

OV KSČM DOMAŽLICE

Titulní strana

Novinky

Složení orgánů

Členská základna

Články a rozhovory

Informace o akcích

Fotogalerie

Zastupitelské orgány

PF 2010

Stanoviska KSČM

Výsledky voleb 2006

Volby do KZ 2008

Volby do PS 2010

Doporučujeme

Přečtěte si

Pravda zleva

Kosovo je Srbsko

Historie se stále jen opakuje

Není zvykem těchto webových stránek přebírat články z denního tisku. Avšak sedmdesáté výročí Mnichovské zrady a stupňovaná kampaň sdělovacích prostředků proti Rusku jako účastníku válečného konfliktu v Gruzii nás nutí zareagovat.

Příčiny Mnichova, Kosova i Gruzie jsou totiž obdobné. Bližší košile než kabát, kdo nám poklonkuje, ten má vždy pravdu a na východ od nás jsou vždy nepřátelé. Takto zjednodušeně chápe svět dnešní „demokratický“ politik v naší republice. Tak moc se poučili od západních demokracií a jejich čelních politiků. A jiný názor je jen politická propaganda levice. Přečtěte si však pozorně následující řádky a zjistíte, že jsou lidé, kteří mají jiný pohled na dění ve světě než naše „skvělá“ vláda, která nám to musí dostatečně zřetelně dát najevo obřimi chlubitými inzeráty v novinách – vždyť jinak by na to většina národa ani nepřišla.

Tisková komise OV KSČM Domažlice

Šleh Jovanky z Kosova, HaNo 13. června 2008

Pozdravuji všechny lidi v České republice, kteří mají rádi Kosovo a kteří myslí na Kosovo.

Pozdravuji i všechny politiky, kteří vydali Kosovo! Ptám se, jestli vědí, komu vydali?! Přeji si, aby tento dopis přečetli a aby všichni věděli, jaké trápení máme v Kosovu a jak se nám tam žije. Chtěla bych otevřít oči veřejnosti a říct jim, že dělají velkou chybu, protože neznají skutečnou pravdu o Kosovu. Teď vám povím pár vět o životě v Kosovu.

Já jsem Jovanka, dívka z Kosova, je mi 11 let a žiji v Kosovu s rodiči a ještě s mými dvěma sestrami. Místo, kde žijeme, se jmenuje Orachovac a toto město je rozdělené. Ve větší části žijí Albánci a mají vše, co potřebují k normálnímu životu. My Srbové žijeme v menší části a máme sotva 300 metrů vyhrazeného území. Je to tak správně? Můj život i život ostatních dětí je jako v kleci. Já jsem dítě, ale jen na pohled, chováním a myšlením už dávno nejsem, život mě naučil, život ptáka v kleci. Nedali mi možnost prožít šťastné dětství, vzali mi svobodu, moje křídla zlomili a odsekli nepřátelé. Já každou noc sním o svobodě, o tom, jak se volně a svobodně rozletím ke svým, sním o šťastném dětství a o štěstí... A když se ráno probudím, tak je mi hodně těžko, protože jsem znova tady, na stejném místě, se stejnými přáními, stejnou bolestí a stejným smutkem. A tak prožívám každou noc ve snění a mé dětství je ukradené a zničené.

Já nemám školu jako ostatní děti, abych se normálně učila, moje škola zůstala v albánské části města. Nyní jsme v jedné staré polorozpadlé budově, kde podmínky k učení nejsou žádné. Je to tak v pořádku? Často jsme bez elektřiny, každý večer píšeme domácí úkoly při svíčce. Jsem doma nejstarší a tak, když není proud, vymýšlím povídky a hry pro moje dvě mladší sestry, a tak si hrajeme.

Nesmíme vycházet ven na ulici, protože Albánci se volně procházejí i po naší srbské části města a vždy nás napadají. My jsme na albánskou část nevšimli, přestože je i to naše město. Musíme cestovat dvě hodiny bez jakékoliv ochrany do Kosovské Mitrovice, nemáme doktory a nemocnice zůstala v albánské části města, a tak cestujeme všechny ty roky v konvoji. Po dobu cesty jsme častým terčem útoků, Albánci konvoj kamenují, vyhrožují nám rukama a vztyčenými prsty a ukazují, jak nám jednou odseknou hlavy. Je to takhle v pořádku?!

Chtěla bych tímto upozornit českou vládu a její politiky, že dělají velkou chybu, mají mylné představy a neznají skutečnou pravdu o Kosovu. Skutečnou pravdu známe jen my, kteří zde žijeme a kteří se každý den modlíme k bohu, aby byl mír v Kosovu, aby byla svoboda v Kosovu, prosíme Pánaboha a všechny politiky v Čechách, aby už to nedělali a nežili dál v mylných představách. Já vás prosím a doufám, že jste aspoň trochu pochopili, jak se nám tady žije. Vycházejte z pocitů k vašemu dítěti. Přáli byste si, aby vaše dítě mělo stejný život jako my? Mohli byste každý den koukat na vaše dítě, jak pláče a chce lepší život a vy mu nemůžete nic nabídnout? Jste úplně bezmocní, protože o vašich životech rozhodují jiní - Amerika a ostatní státy, které uznaly Kosovo. A co bude s námi? Kam máme jít my? Uvědomujete si, že každý den tady děti propláčí a toužebně čekají na svobodu a lepší život?! Přemýšlejte o všem a porovnejte to se svými dětmi.

Mnoho pozdravů pro všechny Čechy, pro všechny politiky, pro všechny, kteří mají rádi Kosovo a kteří myslí na Kosovo. KOSOVO JE SRBSKO!!!

(kontakt na Jovanku u poslankyně KSČM Katky Konečné)